

Včera ve čtvrt na dvě zemřel třebíčský velkopodnikatel Richard Horký. Bylo mu 59 let. Kdo vlastně byl Richard Horký?

Byl vizionář, který uměl vycítit příležitost. Dokázal najít cestičky, pro ostatní neprošlapané. Uměl svým nadšením strhnout ostatní. Uměl být vstřícný a pozorný k těm, kteří měli důležitou pozici v jeho hře. Sponzoroval partaje, nemocnici, umění, sport, komunitu. Uměl být ale na podřízené jako pes. „To jim dělá dobře,“ řekl mi jednou.

Především to byl podnikatel, který v devadesátých letech chytil příležitost za pačesy. Policajský synek ze Zárubic se brzy vypracoval ve firmě TEDOM v oblasti kogenerace. Jenomže jeho obchodní praktiky nebyly po vůli ostatním společníkům, tak je opustil a založil svou společnost TTS. V té době se mu naskytl jedinečná příležitost. Tepelné hospodářství v Třebíči revitalizovala pražská společnost Interm. Ta však přišla na mizinu a Horký se tehdy starostovi Pavlu Heřmanovi nabídl, že tepelné hospodářství převezme a uvede do provozu. Což učinil. Převod podle názoru ODS nebyl košer, padlo i trestní oznámení. Ale fungovalo to.

Město šlo Horkému nestandardně na ruku. Nejenže napojovalo své objekty na teplovod TTS, ale nesmyslně rušilo stávající funkční kotelny. Horký začal nakupovat pozemky i domy třeba v židovské čtvrti. Z velkorysých plánů na luxusní hotel nezbylo, s výjimkou projektové studie firmy Kapucín, zhola nic. V chátrajícím areálu bývalého BOPO rekonstruoval budovy. Všechna čest. S městem však vyměnil tamní pozemky pod komunikacemi za lukrativní stavební pozemky Na Kopcích. Pro město těžko výhodná směna. Založil stavební firmu a stavěl rodinné domky. A město mu dál vycházelo nadstandardně vstříc. V borovinském areálu vznikl za 20 mega zbytečný kruhový objezd. Tedy zbytečný pro město, užitečný pro majitele pozemků kolem borovinského zámečku. Už asi tušíte, kdo měl tato lukrativní stavební místa ve svém portfoliu....

Impérium nového oligarchy se utěšeně rozrůstalo. Kupoval firmy s podobným výrobním programem. Bývalý majitel společnosti Nuclea dodnes vzpomíná na jeho nevybíravé praktiky. Aféra s průmyslovým areálem na Rafaelově ulici dokonce iniciovala natáčení Reportérů ČT. Pronajmout areál od města za pusu a dál ho pronajímat za tržní nájemné – no řekněte, co chtít víc? Vznikala řada firem navzájem propojených a propletených. Co to jen připomíná?

Hospodářskou sílu musel demonstrovat i navenek. Volba za předsedu Okresní a později Krajské hospodářské komory se nelíbila zdaleka všem členům. K image patřilo i organizování okázalých zahraničních cest členů vedení komory a politiků.

Děti dorůstaly a tak koupil hotel Atom, který vede jeho dcera. Říká se, že ne moc úspěšně, tatínek musel pomoci. V té době už mu byla Třebíč malá. Expandoval na Slovensko a dále na východ. O vstupu na Ukrajinu jednal s bývalým policejním prezidentem Stanislavem Novotným, nyní již také podnikatelem. A šel „přes mrtvoly“. Nelze-li si někoho zavázat, tak ho zastrašit nebo znemožnit. Vůdce třebíčské opozice Jaromíra Baráka zažaloval o půl miliónu za pomluvu. Prohrál. Otevřených odpůrců časem ubývalo. Kdo by chtěl mít potíže s úřady?

Počátkem jednadvacátého století začal soutěžit s úspěšným podnikatelem ve stavebnictví Bronislavem Valou z Valče. Renovace dukovanského zámku a jeho přeměna na hotel už, na rozdíl od valečského vzoru, úspěšná nebyla. Nyní je zámek na prodej. Možná k tomu přispěl rozvod a majetkové vyrovnání, možná už pokračující choroba a podivínské vystupování. Jak jinak nazvat koupi středověké vesnice a obrněného transportéru, se kterým brázdil přilehlé pozemky? Pár týdnů před smrtí dělal prapodivné personální změny, propustil svou pravou ruku, ředitele tepelného hospodářství a svou moc koncentroval do svých rukou.

Jak budou Richarda Horkého hodnotit lidé? Mluvil jsem dnes se známou lékařkou. „Překvapilo mne, že všech asi dvacet lidí, kteří dnes prošli ordinací, hovořilo o Horkém. Vyprávěli, jak se s ním potkali. Ale pozitivně o něm nemluvil ani jeden“.

Životní pouť třebíčského oligarchy je u konce. Měl své dobré vlastnosti, ale udělal i hodně zlého. Jako kde kdo jiný. Chtěl se vyrovnat Broňovi Valovi. To se mu splnilo asi dřív, než čekal. Jeden třebíčský novinář napsal, že Richard Horký zbavil Třebíč závislosti na ruském plynu. A já s prominutím dodávám, že Třebíč zbavil závislosti na Richardu Horkému.

František Ryněš